

Kommissionen gör genom sin andra grund gällande att Storheretigdomet Luxemburg inte fullständigt införlivat artikel 3.1 a i direktiv 96/71/EG, eftersom begreppet kortaste vilotid i den nationella lagstiftningen har begränsats till att avse veckovilan och inte andra viloperioder, såsom daglig vilotid eller raster.

Kommissionen gör genom sina tredje och fjärde grunder slutligen gällande att artiklarna 49 EG och 50 EG har åsidosatts i och med att det föreskrivs en skyldighet för företag som har en arbetstagare som permanent eller tillfälligt arbetar i Luxemburg 1) att innan arbetet påbörjas, på förfrågan och snarast möjligt ställa uppgifter som är nödvändiga för att utöva tillsyn till förfogande för Inspection du travail et des mines, och 2) att utse ett ad hoc-ombud, bosatt i Luxemburg, med uppdrag att förvara de handlingar som är nödvändiga för att kunna utöva tillsyn över de skyldigheter som åligger nämnda företag.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 1997, s. 1).

(²) Rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet (EGT L 288, s. 32; svensk specialutgåva, område 5, volym 5, s. 97).

Överklagande ingett den 21 juli 2006 av Theodoros Kallianos av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen) meddelade den 17 maj 2006 i mål T-93/04 (Kallianos mot kommissionen)

(Mål C-323/06 P)

(2006/C 224/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Theodoros Kallianos (ombud: G. Archambeau, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning och bifalla det,
- upphäva Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 17 maj 2006 i mål T-93/04, Kallianos mot Europeiska gemenskapernas kommission, i dess helhet och besluta så som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts borde ha beslutat:

- a. ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 28 november 2003 angående Theodoros Kallianos klagomål nr R/335/03 av den 2 juli 2003,
- b. ålägga kommissionen att återbetala till sökanden samtliga betalningar och uppbörder som den vidtagit utan behörighet eller rätt, från sökandens lön, från och med datumet för den skilsmässodom som meddelades av domstolen i första instans i Aten den 8 mars 1999, tillsammans med den indexering av underhållet som kommissionen ensidigt beslutat om den 18 september 2002, med tillägg för den gällande räntan på 7 procent från och med det datum då ett belopp började uppbäras från sökandens månadslön,
- c. ålägga kommissionen att ersätta kostnaden för förfarandet för delgivning av stämningsman, inklusive kostnaden för översättning av de grekiska domarna till franska, vilka hade lämnats till kommissionen i god tid (1 500 euro), liksom kostnaden för återkrav inom ramen för sökandens försvar, fastställt till 20 procent av det belopp som domen avser eller till det belopp som domstolen fastställer i överensstämmelser med rätt och billighet (ex aequo et bono), och
- d. förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta alla rättegångskostnader för förfarandet vid domstolen och förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar i sitt överklagande, i första hand, att gemenskapsinstitutionerna saknar behörighet att sätta sig i medlemsstaternas ställe, eller att tolka deras nationella lagstiftningar rörande skilsmässoförfaranden.

Sökanden invänder i andra hand mot ståndpunkten att en skilsmässodom inte har som följd att interimistiska åtgärder som vidtagits av domstolen i första instans automatiskt upphör utan skall meddelas genom skrivelse till kommissionen för att den, bland annat, skall kunna anse sig frigjord från sin skyldighet att innehålla belopp på en makes (tjänsteman) lön till förmån för den andra maken. I detta hänseende gör sökanden i huvudsak gällande att kommissionen inte utgör en tredje man eller en ordinarie arbetsgivare, eftersom varje tjänsteman enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän skall informera om och vara öppen rörande sina personliga förhållanden. Sökande gör även gällande att beslutet om underhåll till förmån för en make inom ramen för ett skilsmässoförfarande upphör automatiskt då skilsmässodom meddelas, och att kommissionens kännedom om den domen är tillräckligt för att underhållsskyldigheten skall upphöra, utan att det är nödvändigt att en sådan dom delges genom stämningsman.